

Snackbar

1 December was weer een belangrijke, jaarlijks terugkerende dag voor de vogels in mijn woonwijk. De vogelsnackbar werd opnieuw geopend. De speciale aanbieding was deze keer een netje met witte zonnepitten. Drie Koolmezen rollebolden al direct door het vrij hangende vogelvoederhuisje in een poging dit lekkers te bemachtigen. Wanneer de Groenlingen - liefhebbers van witte zonnepitten- dit geweten hadden, zouden zij zeker even langs zijn gekomen. Zij zijn net zulke liefhebbers van de voedingsrijke oliehoudende zaden als de Hongaren, waarmee ik ooit in een coupé in de trein bij Nyerigyhaza broederlijk zonnepitten heb zitten eten.

Bij de kleine voedselbank moesten de inmiddels gearriveerde Pimpelmezen strijd leveren met de Koolmezen. Die vonden dat de pimpeltjes voldoende afstand moesten bewaren tot het pindanetje dat daar dichtbij hing. Opmerkelijk was dat de klanten van mijn snackbar zich niets aantrokken van een Havik die over scheerde. Het was een vrouwtje dat op jacht was om een van de malse Kauwen te verschalken, die in groepjes door de wijk zwerven. Soms bevinden de alles etende Kauwtjes zich wel eens tussen mijn, uit gelegenheidsvegetariërs bestaande, klantenkring. Zij zouden onbedoeld een voedselbank kunnen zijn voor vleesetende roofvogels. Het assortiment voor de klanten is breed. Behalve de al genoemde producten hangt er een vetbol en zijn de voedselbank en de voerplank gevuld met granen, verbrokkelde maïs, gierst, lijnzaad, ander klein zaad en universeelvoer. De vetbol is een soort winkeldochter; in tegenstelling tot andere snackbars is hij hier vrijwel niet in trek. Je vraagt je dan af of dit iets met de samenstelling ervan te maken heeft.

Met het vorderen van de tijd en winterweer met sneeuw en ijs breidde de klantenkring zich uit. Bessen van vuurdoorn en hanenpoot waren

kort leverbaar door de activiteiten van Merels en Gaaien. Inmiddels zit de loop er goed in. Beneden op de grond scharrelen dagelijks twee 'zenuwlijertjes' rond, Heggenmussen, die continu in beweging zijn en met hun

staartjes maar heen en weer blijven wippen. Een Roodborst behoort tot de vaste klanten. Jaarlijks is hij vanaf november aanwezig en komt kijken of er al aanbod is; in maart verdwijnt hij weer naar zijn broedgebied (Scandinavië?). Aanvankelijk is het een bescheiden klant en beweegt hij zich rustig tussen de anderen die komen shoppen. Met het vorderen van de tijd gaat het bleue eraf en gedraagt hij zich agressief tegenover de andere bezoekers door als het ware een soort winterterritorium af te perken. Gaaien komen dagelijks langs, bekijken het aanbod, maar maken daar geen gebruik van. Zij schuimen liever de tuin af naar natuurlijk voedsel. Incidenteel geldt dat voor de Houtduif, Boomkruiper, Winterkoning, Vink en Staartmezen. Huismussen behoren ook niet tot de vaste clientèle. Het zijn onregelmatige bezoekers. Zij schuimen de buurtsupers af, die bijvoorbeeld voedselresten zoals brood en kaaskorstjes aanbieden. Daar houden zich gelukkig ook meestal de Kokmeeuwen, Kauwtjes en Turkse Tortels en Spreeuwen op, die zo dominant kunnen zijn, dat kleine vogels wegblijven. Als klein neringdoende ben ik best tevreden met mijn klanten, wanneer ik elk jaar de balans opmaak.

Penlijster